

dette Spørgsmaal frem i Dag og givet det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) Anledning til nærmere at udvikle det Standpunkt, som den Side, hvortil han hører, indtager overfor det. Jeg har kunnet forstaa, at man tidligere ikke nærede nogen Tilbøjelighed til at komme ind paa en Drøftelse af et Lovforslag som dette, der ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har udtalt, indeholder i det Væsentlige Principer, som det gamle Centrumsparti her har kjæmpet for paa sit tidligere Standpunkt. At man ikke kom ind paa at drøfte Realiteten deraf, har jeg kunnet forstaa, og ligeledes, at man var tilbøjelig til at benytte den Udtalelse, som faldt fra den høitærede Conseilspræsident, til derpaa at bygge sin Afstemning mod Lovforslaget, uden derimod at ville tilkjendegive, hvorledes man stod lige overfor de Realitetspørgsmaal, som Lovforslaget angaar. Men jeg siger, at man maa være det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds taknemmelig for, at han har reist dette Spørgsmaal, thi vi ere derved blevne stillede saaledes, at de Herrer fra den anden Side ikke med Grund kunne skyde sig ind under den Tankegang, som jeg gjorde opmærksom paa. De Udtalelser, som vi hørte fra det ærede Medlem, der nu satte sig (Nimestad), vise ogsaa noksom, at de Herrer ikke have Ret til paa denne Maade at skyde sig bort fra en Diskussion om disse Spørgsmaal. Det ærede Medlem gjorde nemlig gjældende, at det, der her foreligger, ikke var et alvorligt Forsøg paa at optage denne Sag til Løsning, men derimod kun et Middel til at komme politiske Modstandere til Lids. Det er ikke noget Nyt for mig, at man fra den Side, naar man ikke har tilstrækkelige Realitetsgrunde at anføre, argumenterer fra den Forudsætning, som man har om sine Modstanderes Hensigter, Tanker, Forudsætninger o. s. v., hvilket man ingensomhelst Ret har til at gaa ud fra. Foruden disse lidet helbige Forudsætninger gjorde det ærede Medlem endvidere gjældende, at et Vidnesbyrd om, at man ikke vilde have nogen indgaaende Drøftelse af denne Sag, skulde ligge deri, at man ikke ved 1ste Behandling havde tilraadet Nedsættelsen af et Udvalg (Sindenburg: Man fraraadede det), idet man endog havde fraraadet det. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvor man maa søge Grunden hertil. Grunden er ganske simpelt at søge hos ham selv. I det Dieblif de Herrer fra den Side, som det ærede Medlem repræsenterer, med nogenomhelst oprigtig Villie vilde have optaget denne Sag til Drøftelse, saa vilde det ærede Medlem have fundet mig og mine Meningsfæller beredte til at gaa ind paa en saadan Drøftelse i et Udvalg. Jeg var saa meget mere beredt dertil, som jeg ikke kunde forudsætte, at man vilde tage denne Sag paa den Maade, som man har gjort, og i min første Udtalelse under 1ste Behandling gif jeg ud fra, at der

virkelig vilde blive nedsat et Udvalg. Altsaa, naar det ærede Medlem har anført dette som en Grund, saa har han ingensomhelst Ret dertil, thi det havde kun beroet paa de Herrer selv, om der skulde finde en Behandling Sted af Sagen i et Udvalg. Men man maa indrømme os, at naar vi staa overfor en Optraeden som den, der er udvist overfor denne Sag, først fra den Side i Salen, hvortil det ærede Medlem hører, og dernæst fra den høie Regering, idet man fra begge Sider har været lige uwillig til overhovedet at indlade sig paa en Drøftelse af Sagen, saa er der ingensomhelst Anledning for os til at sige, at vi ønske at gjenoptage en Drøftelse mellem os selv indbyrdes om en Sag, som vi selvfølgelig allerede, førend den blev forelagt, have underkastet den Drøftelse, som vi have fundet fornøden. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) har derfor ikke opnaaet at give nogenomhelst gyldig Grund for, at de Herrer ikke have villet optage en Forhandling med os om denne Sag. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds gjorde den Hovedbetragtning gjældende mod Lovforslaget, at det førte os ind i en Tilstand, som var grundlovstridig; saaledes maatte hans hele Udtalelse forstaaes i een Sum (Sindenburg: Sa!), og den samme Anse over, at de Bestemmelser, som denne Lov indeholder, ere i Strid med Grundloven, er ogsaa tidligere fremkommen. Jeg vil blot inddregaa denne Betragtning med nogle faa Ord. Det er jo nemlig saaledes, at en Lov som denne om Ministrenes Ansvarlighed, jo ikke paa nogen Maade kan gennemføres undtagen derved, at man gaar ind paa en Fortolkning eller rettere en nærmere Bestemmelse af, hvad Grundloven figer. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds har ogsaa indbrømt, at det er saa, og at Grundlovens § 12 giver en udtrykkelig Anvisning paa den Vej, som man maa følge, og det ærede Medlem gif videre, idet han endogsaa indspinnede det som et almindeligt Princip, at Grundloven gyldig kan fortolkes ved en almindelig Lov. Jeg ønsker at staa denne Udtalelse fra det ærede Medlems Side fast, thi jeg tror, at han har fuldstændig Ret i den Henseende, om jeg end meget vel veed, at denne Anskuelse maasse vil blive bestridt fra andre Sider. I saa Henseende vide vi jo, at man tidligere under Behandlingen af denne Sag om Ministeransvarlighed i 1856 fra Regeringens Side mødtes med den Indvending, at en hvilkenomhelst nærmere Bestemmelse i en Ministeransvarlighedslov vilde være dankselig, fordi den enten indeholdtes i Grundloven, eller ogsaa ikke indeholdtes i den og da vilde stride mod Grundloven og derfor selvfølgelig ikke kunde være bindende ligeoverfor Grundloven. Den daværende Indenrigsminister gjorde denne Betragtning gjældende, men fandt forøvrigt ikke Støtte fra nogen Side i denne Opfattelse, og jeg antager ogsaa, at det nu er erkjendt, at en Lov, som nærmere bestemmer eller — om